

Alles te zamen genomen vormt dit boek voor den venereoloog een kostbaar bezit en het zal hem na lezing vol verwachting doen uitzien naar het tweede deel.

J. PAPEGAAIJ.

Blutuntersuchungen. Afl. 148 van Dl. IV van ABDERHALDEN'S *Handbuch der biologischen Arbeitsmethoden.* Weenen, URBAN und SCHWARZENBERG, 1925. Prijs 3.90 mark.

In deze aflevering worden door E. SCHMITZ uitvoerig medege-deeld de kwalitatieve en kwantitatieve methodes (chemische en fysisch-chemische) voor het aantoonen, resp. bepalen van de eiwitten en ontledingsproducten van eiwit in het bloedplasma. Voorts beschrijven wijlen J. FEIGL en W. WEISE de methodes voor het bepalen van de stoffen, die samen de zoogenaamde reststikstof van bloed en serum vormen. Zij vermelden daarbij de waarden der reststikstof-breuken onder normale en ziekelijke omstandigheden. Verscheidene van deze methodes zijn in de laatste jaren pas uitgewerkt. Aangezien zij in de literatuur echter zeer verspreid voorkomen, en de toepassing van deze onder meer voor klinisch-chemische onderzoekingen uitgewerkte methodes steeds grooter wordt, is deze goede samenvatting zeker velen welkom.

S. VAN CREVELD.

S. JESSNER, *Hautveränderungen bei Erkrankungen der Atmungsorgane.* Dermatologische Vorträge für Praktiker, Heft 22. Uitg. C. KABITZSCH. Leipzig 1925. 58 bldz. Prijs: 1.50 goudmark.

Wanneer men dit boekje ter hand neemt, moet men niet verwachten, dat men een diepgaande studie over het verband, dat er tus-schen de zieke ademhalingsorganen en huidletsels bestaat, er in zal vinden. Toch loont het voor den huidarts de moeite van het door-lezen wel, daar het een kort samenvattend overzicht geeft van de aandoeningen, die men bij deze ziekten kan aantreffen. Dertig bladzijden worden alleen reeds in beslag genomen door de huid-veranderingen bij longtuberculose en door tuberculeuze huidver-anderingen en hun verhouding tot de longtuberculose. JESSNER meent o.a., dat lupus vulgaris en longtuberculose vrij vaak samen-gaan. De huidtuberculose is meestal de primaire haard geweest, de longtuberculose ontstond daarna. Deze meening deelen de meeste schrijvers niet. Het meerendeel veronderstelt, dat juist de huid-tuberculose een beschutting vormt tegen longtuberculose. De be-schrijving van de tuberculeuze huidaandoeningen is over het alge-meen zoo buitengewoon beknopt, dat de algemeene geneesheer moeilijk zijn weg zal kunnen vinden in dit vormenrijke gebied. Daar-om zou hier de aanduiding „praktische Vorträge für Dermatologen” beter op zijn plaats geweest zijn, dan „dermatologische Vorträge für Praktiker”.

J. PAPEGAAIJ.